Lietas Nr. 11181013311
Lietas arhīva Nr. K12-0674-17/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Daugavpilī 2017. gada 21. augustā

Daugavpils tiesa,
tiesnesis Ģ. Aizsils,
piedaloties prokuroram A. Sitnikam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu **/pers. A/**, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125. panta otrās daļas 5. punkta (Krimināllikuma redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim), un

konstatēja

/pers. A/ personu grupā nodarīja tīšu smagu miesas bojājumu, kas bīstams dzīvībai, šādos apstākļos:

2011. gada 18. janvārī, laika periodā no pulksten 17.00 līdz pulksten 24.00, /pers. A/ un persona, attiecībā pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā (turpmāk tekstā otra persona), atrodoties alkohola ietekmē, ieradās pie /pers. B/ mājā /adrese/. Starp /pers.B/, /pers. A/ un otru personu izraisījās mutisks konflikts, kura laikā /pers. A/ tīši ar dūri iesita /pers. B/ pa krūtīm, kurš no gūtā sitiena nokrita uz grīdas. Pēc tam /pers. A/ uz grīdas guļošajam /pers. B/ tīši ne mazāk kā trīs reizes iesita ar kāju pa ķermeni. Turpinot noziedzīgās darbības, /pers. A/ un otra persona sāka lēkāt pa cietušā ķermeni ar kājām, pēc tam, pārtraucot nodarīt miesas bojājumus, aizgāja prom no mājām. Pēc neilga brīža (ne mazāk kā pēc 30 minūtēm) /pers. A/ un otra persona atkal atgriezās mājās pie /pers. B/, kurš tajā brīdī gulēja uz dīvāna. Pienākot pie /pers. B/, /pers. A/ apsēdināja viņu sēdus, bet otra persona tīši ne mazāk kā piecas reizes iesita ar dūri cietušajam pa galvu, vienu reizi ar kāju pa žokli un ne mazāk kā divas reizes iesita ar dūri pa ķermeni un ne mazāk kā divas reizes iespēra ar kāju pa ķermeni.

/pers. A/ un otras personas darbību rezultātā /pers. B/ tika nodarīti šādi miesas bojājumi: sejas sasitums ar nobrāzumiem. Galvas sasitums ar asinsizplūdumu zem cietā galvas smadzeņu apvalka kreisās galvas smadzeņu puslodes apvidū. Minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kā bīstami dzīvībai.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 125. panta otrās daļas 5. punktā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā atzina, nodarījuma izdarīšanas apstākļus un kvalifikāciju neapstrīdēja, kā arī uzturēja lūgumu izskatīt krimināllietu bez pierādījumu pārbaudes tiesas sēdē, pierādījumu pārbaudes neveikšanas būtība un sekas viņam ir pilnībā saprotamas.

Prokurors arī uzskata, ka lietā nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais savu vainu atzina un lietā ir pietiekami daudz pierādījumu, kas apstiprina /pers. A/ vainu.

Tiesa, noklausījusies lietas dalībnieku viedokli, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499. pantu, nolēma lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, jo, pārbaudot lietas materiālus, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā un nodarījums kvalificēts pareizi. Līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam /pers. A/, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, vainīgā personību, atbildību pastiprinošos un mīkstinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par atbildību mīkstinošu apstākli tiesa apsūdzētajam atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Par atbildību pastiprinošo apstākli tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 12. punktu atzīst noziedzīga nodarījuma izdarīšanu alkohola ietekmē.

/pers. A/ Latvijas Republikā nav tiesāts, dzīvo un strādā Vācijā (lietas 145. lapa).

Atbilstoši Krimināllikuma 7. panta piektajai daļai apsūdzētais izdarīja sevišķi smagu noziegumu, par kura izdarīšanu Krimināllikuma 125. panta otrās daļas sankcija Krimināllikuma redakcijā līdz 2013. gada 1. aprīlim paredz brīvības atņemšanas sodu uz laiku no diviem līdz desmit gadiem un ar policijas kontroli uz laiku līdz trīs gadiem vai bez tās. Krimināllikuma 125. panta otrās daļas sankcija pēc Krimināllikuma grozījumu spēkā stāšanās 2013. gada 1. aprīlī nav mainījusies, vienīgi policijas kontrole aizstāta ar probācijas uzraudzību. Līdz ar to /pers. A/ sods nosakāms tās panta sankcijas ietvaros, kas bija spēkā līdz 2013. gada 1. aprīlim.

Nosakot soda veidu, tiesa uzskata, ka apsūdzētais sodāms ar brīvības atņemšanas sodu. Citus soda veidus Krimināllikuma 125. panta otrās daļas sankcija nemaz neparedz. Brīvības atņemšanas sods, ņemot vērā nodarījuma smagumu, raksturu, sekas, proti, nodarīts smags dzīvībai bīstams miesas bojājums, tas nodarīts personu grupā un alkohola ietekmē, uzskatāms par atbilstošu sodu.

Nosakot brīvības atņemšanas soda ilgumu jeb soda mēru, tiesa ņem vērā apsūdzētajam konstatētos atbildību ietekmējošos apstākļus, apsūdzētā sadarbību ar procesa virzītāju, izvēloties lietu izskatīt bez pierādījumu pārbaudes, soda individualizācijas un samērīguma principu, apsūdzētā sociālos apstākļus un visu lietā konstatēto apstākļu kopumu.

Tomēr, izvērtējot apsūdzētā personību, ziņas par viņu, kas spriedumā atreferētas, to, ka kopš notikuma pagājuši seši gadi un tiesas rīcībā nav ziņu par apsūdzētā izdarītiem likumpārkāpumiem Latvijas Republikā, tiesa iegūst pārliecību, ka apsūdzētais, sodu reāli neizciešot, jaunus noziedzīgus nodarījumus neizdarīs, attaisnos tiesas uzticību un sadarbosies ar Valsts probācijas dienestu, tādēļ ir pamats piemērot Krimināllikuma 55. pantu un apsūdzētajam noteikt nosacītu brīvības atņemšanas sodu. Tiesai radās pārliecība, ka apsūdzētais apzinās savas rīcības prettiesiskumu un radītās sekas. Līdz ar to, neraugoties uz nodarījuma smagumu, tiesa uzskata, ka soda mērķi – sodīt vainīgo un panākt, lai ne tikai viņš, bet arī citas personas pildītu likumus un atturētos no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, iespējams sasniegt, sodu izciešot sabiedrībā. Tiesa atzīst, ka nodarījumam ir gadījuma raksturs, ko veicināja alkohola lietošana. Ja /pers. A/ neattaisnos tiesas uzticību un tiesa savā pārliecībā būs kļūdījusies, respektīvi, /pers. A/ pārbaudes

laikā izdarīs kādus likumpārkāpumus, tad tiesas noteiktais brīvības atņemšanas sods būs jāizcieš reāli brīvības atņemšanas iestādē.

Tiesai, nosakot nosacītu brīvības atņemšanas sodu, nav pamata piemērot panta sankcijā paredzēto papildsodu – policijas kontroli.

Pamatojoties uz iepriekš teikto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 23., 127., 499., 512., 514., 520. 527., 528., 529.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 125. panta otrās daļas 5. punktā, un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 55. pantu, sodu /pers. A/ noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 3 (trīs) gadiem. Sodu neizpildīt, ja noteiktajā pārbaudes laikā /pers. A/ neizdarīs jaunus noziedzīgus nodarījumus un nepārkāps sabiedrisko kārtību.

Spriedumu var pārsūdzēt Latgales apgabaltiesai 10 dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā, sūdzību vai protestu iesniedzot Daugavpils tiesā.

Tiesnesis Ģ. Aizsils